

Arrest

nr. 268 848 van 23 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
 Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 22 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 2 december 2018 België binnen en verzoeken op 10 december 2018 een eerste keer om internationale bescherming. Zij verklaarden dat zij in Kirgizië bedreigd werden door hun families ten gevolge van hun bekering tot het christendom. Op 31 juli 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 249 295 van 18 februari 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep, ingesteld tegen deze beslissingen.

1.2. Op 3 maart 2021 dienen verzoekers, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 8 april 2021 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van

verzoekers beslissingen houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 12 april 2021 aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Kirgizisch staatsburger te zijn afkomstig uit Osh. U bent getrouwd met A.U. (CGVS xx/xxxxxxx, O.V. x.xxx.xxx), met wie u drie kinderen heeft.

U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u in 2006 met het christendom in aanraking gekomen was door uw werk in Zuid-Korea én dat u zich in maart 2018 definitief bekeerde tot het christendom. Hoewel uw vrouw aanvankelijk schrok toen ze te weten kwam dat u zich bekeerd had, besloot ze u hierin te steunen. Toen uw familie én schoonfamilie dit eind april 2018 te weten kwamen, kreeg u ruzie met hen. Zij waren er niet mee akkoord dat u zich tot het christendom had bekeerd en ze besloten om uw woning, die u had betaald maar op naam van uw moeder stond, te verkopen. Vervolgens verhuisde u naar Bishkek waar u samen met uw gezin een nieuw leven wou opbouwen. U kon er aanvankelijk een normaal leven leiden en u ging er aan de slag als taxichauffeur. Op 7 september 2018 werd u echter van bij u thuis meegenomen door onbekende mannen. U werd door hen met een wagen naar een onbekende plek gebracht waar u in mekaar werd geslagen. U was er zich van bewust dat uw broer achter deze aanval zat en dat de oorzaak hiervan uw bekering tot het christendom was. Nadat u met de hulp van een onbekende persoon naar het ziekenhuis was gebracht, diende u op aanraden van een onderzoeker een klacht in. Wanneer u zich later probeerde te informeren over uw zaak, werd u echter van de ene naar de andere onderzoeker doorverwezen zonder dat u een stand van zaken kreeg. Op 10 oktober 2018 besloot u om deze situatie aan te klagen bij het parket in Sverdlov in Bishkek. Diezelfde dag nog kreeg u een telefoon van de Procureur van Osh, U.E. Deze persoon, die connecties had met uw broer, bedreigde u aan de telefoon. Naar aanleiding hiervan besloot u om uw vertrek naar Europa te bewerkstelligen en u vroeg een visum aan. Op 20 oktober 2018 werd u door de ROVD van Leninskoye meegenomen en uw telefoon, die opnames van uw laatste gesprek met E. bevatte, werd afgenomen. Uit het gesprek dat u vervolgens met hen voerde, bleek dat ze op de hoogte waren van uw reisintenties en dat ze dit wilden voorkomen door uw paspoort af te nemen. U liet daarom uw vrouw naar het politiekantoor komen om uw paspoort af te geven. U werd vrijgelaten en op 15 november 2018, nadat uw visum was afgelopen, belde u naar een leidinggevend politimedewerker. U kon hem overhalen om uw paspoort terug te geven in ruil voor 50 euro. Hij vertelde u wel dat ‘alles onder hun controle was’ en dat er ook ‘grote mensen bij betrokken waren’. Hij zei dat u van gedachten moest veranderen en niet weg kon. U vroeg nadien opnieuw een visum aan en u verliet begin december 2018 Kirgizië samen met uw gezin. U kwam in België aan op 8 december 2018 en u diende hier op 10 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 juli 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 18 februari 2021 (arrest nr. 249295). U tekende geen cassatieberoep aan.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 3 maart 2021 een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw schoonmoeder in de zomer van 2020 aan een hersenbloeding overleed. Zij overleed nadat ze te weten kwam dat u en uw vrouw zich tot het christendom bekeerd hadden. Uw broer Z. had jullie hierover geïnformeerd en hij vertelde u dat er tijdens haar begrafenis een ‘heel groot gesprek’ was tussen de familie. U.E., de Procureur van Osh en tevens de peetvader van uw broer E., was hierbij aanwezig was en hij beloofde dat hij alles zou doen om de problemen op te lossen en u te straffen. Hij is volgens u de persoon die het meest geïnteresseerd is om wraak te nemen op jullie én volgens uw vrouw zou hij uw dossier onder zijn toezicht genomen hebben. Tevens zouden familieleden van uw vrouw klacht hebben ingediend tegen jullie. Ten slotte, vertelde u dat er sinds 2020 een nieuwe regering aan de macht is in Kirgizië. De broer van U.E. zetelt in deze regering als viceminister van Binnenlandse Zaken en U.E. zou nu machtiger zijn dan voorheen.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u volgende documenten neer: een strafrechtelijk document (23 oktober 2018) omdat u pamfletten zou uitgedeeld hebben in Jalal-Abad, een medisch attest van het overlijden van uw schoonmoeder en haar overlijdensakte.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Er werd vastgesteld dat aan uw asielsrelaas geen enkel geloof kon worden gehecht omdat (i) uw vrouw volatiele verklaringen aflegde over wanneer u aanwezig was tijdens de ruzie bij jullie thuis eind april 2018, het kantelpunt in uw situatie; (ii) omdat er gedurende de periode dat jullie families op de hoogte waren van uw bekering én jullie zelf nog woonachtig waren in Osh uiteindelijk relatief weinig gebeurd was terwijl jullie er nog een maand verbleven; (iii) omdat het evenmin weinig overtuigend overkwam dat u vervolgens ruim vier maanden later, op 7 september 2018, plots brutaal en uiterst gewelddadig zou aangevallen zijn in Bishkek, ruim 600 kilometer verwijderd van Osh; (iv) omdat u geen duidelijkheid kon verschaffen over hoe uw familie er überhaupt in geslaagd zou zijn om u aldaar te kunnen lokaliseren en u desbetreffend niet verder kwam dan giswerk; (v) omdat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over hoe vaak u naar de politie ging nadat u het ziekenhuis had verlaten naar aanleiding van de aanval die plaatsgevonden zou hebben op 7 september 2018; (vi) omdat u na de door u ingeroepen aanval op 7 september 2018 opvallend genoeg geen noemenswaardige problemen meer kende in Kirgizië en dit tot op het moment van uw definitieve vertrek, waarbij tevens opgemerkt werd dat het opmerkelijk is dat u gewoon ter plekke en op hetzelfde adres bleef wonen en het evenmin geloofwaardig is, dat u er in geslaagd zou zijn om voor amper 50 euro een (leidinggevend) politiemedewerker, die nochtans zelf verklaarde dat er invloedrijke mensen bij de zaak waren betrokken, zo ver te krijgen uw paspoort terug te geven; (vii) omdat u naarmate het vorderen van uw asielsprocedure uiteenlopende en onderling onverzoenbare verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek van Osh naar Bishkek; (viii) omdat u over uw visumaanvraag tegenstrijdige verklaringen aflegde; en (ix) omdat jullie paspoorten reeds werden afgeleverd op 3 en 5 april 2018, dus nog (kort) vóór de beweerde problemen, en u geen overtuigende uitleg kon bieden waarom jullie paspoorten net dan werden afgeleverd doch dienaangaande incorrecte en veranderlijke replieken gaf, waardoor het vermoeden ontstond dat u niet de ware toedracht van uw handelen vermeld had en u reeds voor de beweerde problemen een vertrek voor u en uw gezin plande. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die uw kans op internationale bescherming vergroten.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek in grote mate beperkt tot een loutere verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. Zo verklaarde u dat uw problemen met uw familie en schoonfamilie nog steeds actueel zijn. U voegde hieraan toe dat u via uw broer Z. te weten kwam dat uw schoonmoeder aan een hersenbloeding overleed nadat ze te weten was gekomen dat u en uw vrouw zich bekeerd hadden tot het christendom. U.E., de Procureur van Osh die u eerder al bedreigd zou hebben omwille van uw bekering en die tevens de peetvader van uw broer E. is, was tijdens haar begrafenis aanwezig en hij beloofde om er alles aan te doen om jullie te straffen voor jullie bekering. Hij is volgens u de persoon die het meest geïnteresseerd is om wraak te nemen op jullie én volgens uw vrouw zou hij uw dossier onder zijn toezicht genomen hebben. Tevens zouden familieleden van uw vrouw ondertussen een klacht tegen u hebben ingediend (Verklaring DVZ, volgend verzoek, rubrieknr. 13-19; Verklaring DVZ vrouw, volgend verzoek, rubrieknr. 13-22). U legde vervolgens enkele documenten neer die u via uw broer Z. verkreeg en waarmee u wenste aan te tonen dat uw problemen in Kirgizië nog actueel waren, met name een strafrechtelijk document (23 oktober 2018) waarin vermeld wordt dat er een onderzoek tegen u loopt omdat u pamfletten uitgedeeld zou hebben in Jalal-Abad, een medisch attest van uw schoonmoeder en haar overlijdensakte (verklaring DVZ, volgend verzoek, rubrieknr. 18). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek om internationale bescherming volhardt in een asielrelaas dat reeds manifest ongeloofwaardig werd bevonden én u louter bijkomende verklaringen aanhaalt en documenten voorlegt die volledig in het verlengde hiervan liggen, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Wat betreft de kopie die u voorlegde van een strafrechtelijk document (23 oktober 2018), dient te worden opgemerkt dat dergelijk document niet van dien aard is dat het de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat in Kirgizië een hoge graad van corruptie heerst, waardoor de objectieve bewijswaarde van dergelijke document verder gerelativeerd wordt.

Voorts legde u met betrekking tot het overlijden van uw schoonmoeder een overlijdensakte en een medisch attest neer. Dergelijke documenten die louter naar de medische toestand en het overlijden van uw schoonmoeder verwijzen, wijzigen op zich echter niets aan voorgaande vaststellingen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Kirgizisch staatsburger te zijn afkomstig uit Osh. U bent getrouwd met Z.N.(CGVS xx/xxxxxxx, O.V. x.xxx.xxx), met wie u drie kinderen heeft.

Op 10 december 2018 diende u samen met uw man een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde dat jullie in Kirgizië bedreigd werden door uw familie en uw schoonfamilie ten gevolge van jullie bekering tot het christendom. Op 31 juli 2020 nam het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 18 februari 2021 (arrest nr. 249295). Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op 3 maart 2021 een tweede verzoek in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald in het kader van zijn tweede verzoek. Uw man verklaart het volgende:

"U verklaarde een Kirgizisch staatsburger te zijn afkomstig uit Osh. U bent getrouwd met A.U. (CGVS xx/xxxxxxx, O.V. x.xxx.xxx), met wie u drie kinderen heeft.

U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u in 2006 met het christendom in aanraking gekomen was door uw werk in Zuid-Korea én dat u zich in maart 2018 definitief bekeerde tot het christendom. Hoewel uw vrouw aanvankelijk schrok toen ze te weten kwam dat u zich bekeerd had, besloot ze u hierin te steunen. Toen uw familie én schoonfamilie dit eind april 2018 te weten kwamen, kreeg u ruzie met hen. Zij waren er niet mee akkoord dat u zich tot het christendom had bekeerd en ze besloten om uw woning, die u had betaald maar op naam van uw moeder stond, te verkopen. Vervolgens verhuisde u naar Bishkek waar u samen met uw gezin een nieuw leven wou opbouwen. U kon er aanvankelijk een normaal leven leiden en u ging er aan de slag als taxichauffeur. Op 7 september 2018 werd u echter van bij u thuis meegenomen door onbekende mannen. U werd door hen met een wagen naar een onbekende plek gebracht waar u in mekaar werd geslagen. U was er zich van bewust dat uw broer achter deze aanval zat en dat de oorzaak hiervan uw bekering tot het christendom was. Nadat u met de hulp van een onbekende persoon naar het ziekenhuis was gebracht, diende u op aanraden van een onderzoeker een klacht in. Wanneer u zich later probeerde te informeren over uw zaak, werd u echter van de ene naar de andere onderzoeker doorverwezen zonder dat u een stand van zaken kreeg. Op 10 oktober 2018 besloot u om deze situatie aan te klagen bij het parket in Sverdlov in Bishkek. Diezelfde dag nog kreeg u een telefoon van de Procureur van Osh, U.E. Deze persoon, die connecties had met uw broer, bedreigde u aan de telefoon. Naar aanleiding hiervan besloot u om uw vertrek naar Europa te bewerkstelligen en u vroeg een visum aan. Op 20 oktober 2018 werd u door de ROVD van Leninskoye meegenomen en uw telefoon, die opnames van uw laatste gesprek met E. bevatte, werd afgenomen. Uit het gesprek dat u vervolgens met hen voerde, bleek dat ze op de hoogte waren van uw reisintenties en dat ze dit wilden voorkomen door uw paspoort af te nemen. U liet daarom uw vrouw naar het politiekantoor komen om uw paspoort af te geven. U werd vrijgelaten en op 15 november 2018, nadat uw visum was afgelopen, belde u naar een leidinggevend politiemedewerker. U kon hem overhalen om uw paspoort terug te geven in ruil voor 50 euro. Hij vertelde u wel dat 'alles onder hun controle was' en dat er ook 'grote mensen bij betrokken waren'. Hij zei dat u van gedachten moest veranderen en niet weg kon. U vroeg nadien opnieuw een visum aan en u verliet begin december 2018 Kirgizië samen met uw gezin. U kwam in België aan op 8 december 2018 en u diende hier op 10 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 juli 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 18 februari 2021 (arrest nr. 249295). U tekende geen cassatieberoep aan.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 3 maart 2021 een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw schoonmoeder in de zomer van 2020 aan een hersenbloeding overleed. Zij overleed nadat ze te weten kwam dat u en uw vrouw zich tot het christendom bekeerd hadden. Uw broer Z. had jullie hierover geïnformeerd en hij vertelde u dat er tijdens haar begrafenis een 'heel groot gesprek' was tussen de familie. U.E., de Procureur van Osh en tevens de peetvader van uw broer E., was hierbij aanwezig was en hij beloofde dat hij alles zou doen om de problemen op te lossen en u te straffen. Hij is volgens u de persoon die het meest geïnteresseerd is om wraak te nemen op jullie én volgens uw vrouw zou hij uw dossier onder zijn toezicht genomen hebben. Tevens zouden familieleden van uw vrouw klacht hebben ingediend tegen jullie. Ten slotte, vertelde u dat er sinds 2020 een nieuwe regering aan de macht is in Kirgizië. De broer van U.E. zetelt in deze regering als viceminister van Binnenlandse Zaken en U.E. zou nu machtiger zijn dan voorheen.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u volgende documenten neer: een strafrechtelijk document (23 oktober 2018) omdat u pamfletten zou uitgedeeld hebben in Jalal-Abad, een medisch attest van het overlijden van uw schoonmoeder en haar overlijdensakte."

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

U baseert uw huidige verzoek op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man Z.N. (CGVS xx/xxxxxxx, O.V. x.xxx.xxx) in het kader van zijn tweede verzoek tot internationale bescherming. In hoofde van uw man werd zijn verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"(...)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, § 1, eerste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers stellen het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissingen en voeren, na een kort theoretisch betoog, aan dat de verwerende partij niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie, tot haar conclusie is gekomen.

Aangaande het in het kader van hun huidig verzoek neergelegd strafrechtelijk document *d.d.* 23 oktober 2018, verwijzen verzoekers naar en hernemen ze hetgeen ze met betrekking tot dit document beiden verklaarden ten opzichte van de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij vinden dat de commissaris-generaal een algemene motivering geeft zonder concreet in te gaan op het document zelf en de inhoud. Ook heeft het commissariaat-generaal niet de moeite gedaan het document, net als de twee andere neergelegde documenten, te vertalen en het feit dat er geen Kirgizische tolk zou zijn is geen vrijgeleide voor het voeren van een onzorgvuldig onderzoek. Zij voegen bij het verzoekschrift een vrije vertaling van het document van het Kirgizisch naar het Engels. Uit het document blijkt volgens verzoekers dat er inderdaad een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld tegen verzoeker voor het verspreiden van pamfletten in de stad Jalal-Abad, zijnde valse beschuldigingen op basis van valse waarnemingen door de politie die verzoeker met klem ontkent. Het document is opgesteld door luitenant M., draagt een uniek nummer, een officiële stempel en de handtekening van de opsteller. Het strafrechtelijk onderzoek tegen verzoeker voor het aanzetten tot haat en het voeren van politieke propaganda toont de macht van procureur U.E. aan en uit de informatie van het commissariaat-generaal, gevoegd bij het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de politie en het gerecht de meest corrupte instellingen van het land zijn. Bijgevolg is het voor verzoekers wel degelijk plausibel en geloofwaardig dat de procureur U.E. zijn macht misbruikt om wraak te nemen op verzoekers door een strafrechtelijk onderzoek te voeren op basis van valse vaststellingen door de politie. Bovendien achten de families van verzoekers hen verantwoordelijk voor de dood van de moeder van verzoekster, die overleed aan een beroerte nadat ze te horen kreeg dat verzoekers zich tot het christendom hadden bekeerd. Het overlijden van verzoeksters moeder wordt door de verwerende partij niet betwist. Volgens verzoekers schendt de verwerende partij de zorgvuldigheidsnorm en de motiveringsplicht en brengen zij wel degelijk een nieuw element aan dat de kans aanzienlijk vergroot op het toekennen van internationale bescherming.

Verzoekers stellen verder dat, ofschoon zij hebben verklaard dat Kirgizië niet veilig is voor christenen, in de bestreden beslissingen geen enkele motivering over de actuele situatie terug te vinden is. Zij voeren aan dat de situatie van bekeerde christenen in Kirgizië wel degelijk ernstig is en verwijzen hiervoor naar een artikel in de “*Universal Periodic Review “Kyrgyz Republic Freedom of religion or belief” d.d.* 18 juli 2019, waaruit blijkt dat zowel familieleden als derden christenen aanvallen in een klimaat van

straffeloosheid en dat de overheid weigert op te treden. Daarnaast waren er, zo opperen verzoekers onder verwijzing naar stuk 6 bij het verzoekschrift, verschillende incidenten waarbij het begraven van christenen door de lokale autoriteiten en de plaatselijke geestelijke werden geweigerd en wordt de situatie van bekeerde christenen, gelet op de toenemende radicalisering binnen de Kirgizische maatschappij, met de dag moeilijker.

Verzoekers besluiten dat er wel degelijk nieuwe elementen voorhanden zijn waar het commissariaat-generaal geen rekening mee houdt.

2.1.2. Op basis van het voorgaande vragen verzoekers aan de Raad dat aan hen de vluchtelingenstatus wordt toegekend, minstens in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus, en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal met het oog op verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift, andere dan de bestreden beslissingen en het bewijs in het kader van de kosteloze rechtsbijstand:

- strafrechtelijk document *d.d.* 23 oktober 2018 (stuk 3);
- uittreksels uit het Kirgizisch strafwetboek (stuk 4);
- Universal Periodic Review *"Kyrgyz Republic Freedom of religion or belief"*, *d.d.* 18 July 2019 (stuk 5);
- <https://thediplomat.com/2017/02/the-kyrgyz-baptists-a-case-study-in-religious-persecution-in-central-asia/> (stuk 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissingen zijn genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die

de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.3.1. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, tweede, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt. Hierbij moet opgemerkt dat verzoekster haar tweede verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen baseert die door haar echtgenoot, verzoeker, werden aangehaald bij zijn tweede verzoek.

De Raad wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal in de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekers van 10 december 2018 bij beslissingen van 31 juli 2020 heeft besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad heeft deze beslissingen en beoordeling bevestigd in zijn arrest nr. 249 295 van 18 februari 2021. Er werd vastgesteld dat aan verzoekers asielslaas geen enkel geloof kon worden gehecht omdat (i) verzoekster volatiele verklaringen aflegde over wanneer zij aanwezig was tijdens de ruzie bij hen thuis eind april 2018, het kantelpunt in hun situatie; (ii) omdat er gedurende de periode dat hun families op de hoogte waren van verzoekers' bekering én zij zelf nog woonachtig waren in Osh uiteindelijk relatief weinig gebeurd was terwijl zij er nog een maand verbleven; (iii) omdat het evenmin weinig overtuigend overkwam dat verzoeker vervolgens ruim vier maanden later, op 7 september 2018, plots brutaal en uiterst gewelddadig zou aangevallen zijn in Bishkek, ruim 600 kilometer verwijderd van Osh; (iv) omdat verzoeker geen duidelijkheid kon verschaffen over hoe zijn familie er *überhaupt* in geslaagd zou zijn om hem aldaar te kunnen lokaliseren en hij desbetreffend niet verder kwam dan giswerk; (v) omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over hoe vaak hij naar de politie ging nadat hij het ziekenhuis had verlaten naar aanleiding van de aanval die plaatsgevonden zou hebben op 7 september 2018; (vi) omdat verzoeker na de door hem ingeroepen aanval op 7 september 2018 opvallend genoeg geen noemenswaardige problemen meer kende in Kirgizië en dit tot op het moment van zijn definitieve vertrek, waarbij tevens opgemerkt werd dat het opmerkelijk is dat hij gewoon ter plekke en op hetzelfde adres bleef wonen en het evenmin geloofwaardig is, dat hij er in geslaagd zou zijn om voor amper 50 euro een (leidinggevend) politiemedewerker, die nochtans zelf verklaarde dat er invloedrijke mensen bij de zaak waren betrokken, zo ver te krijgen zijn paspoort terug te geven; (vii) omdat verzoeker naarmate het vorderen van zijn asielsprocedure uiteenlopende en onderling onverzoenbare verklaringen aflegde over het moment van zijn vertrek van Osh naar Bishkek; (viii) omdat verzoeker over zijn visumaanvraag tegenstrijdige verklaringen aflegde; en (ix) omdat verzoekers' paspoorten reeds werden afgeleverd op 3 en 5 april 2018, dus nog (kort) vóór de beweerdde problemen, en verzoeker geen overtuigende uitleg kon bieden waarom de paspoorten net dan werden afgeleverd, doch dienaangaande incorrecte en veranderlijke replieken gaf, waardoor het vermoeden ontstond dat hij niet de ware toedracht van zijn handelen vermeld had en hij reeds voor de beweerdde problemen een vertrek voor hem en uw gezin plande. Verzoekers tekenden geen cassatieberoep aan tegen voornoemd arrest, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van de eerste verzoeken om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers' vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de

bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

In het kader van hun huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoekers zich in grote mate beperken tot een loutere verwijzing naar en voortzetting van de asielmotieven die zij in het verleden reeds uiteengezet hebben. Zo verklaarden zij dat hun problemen met hun beide families omwille van hun bekering tot het christendom nog steeds actueel zijn en voegden zij hieraan toe dat verzoeker via zijn broer Z. vernam dat zijn schoonmoeder aan een hersenbloeding overleed, nadat ze te weten was gekomen dat verzoekers zich hadden bekeerd tot het christendom. Verder beloofde U.E., procureur van Osh die verzoeker al eerder had bedreigd omwille van zijn bekering en die tevens de peetvader was van zijn broer E., er alles aan te doen om verzoekers te straffen voor hun bekering en zou hij verzoekers dossier onder zijn toezicht hebben genomen. Tevens zouden familieleden van verzoekster ondertussen een klacht tegen verzoeker hebben ingediend.

De Raad wijst erop dat verzoekers heden verder borduren op en volharden in hun relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en door de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoekers in het kader van hun huidige verzoeken louter bijkomende verklaringen hebben afgelegd en stukken hebben voorgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het initiële relaas.

2.3.3.3. Ter staving van hun huidig verzoek leggen verzoekers volgende drie documenten neer waarmee zij wensen aan te tonen dat hun problemen in Kirgizië nog steeds actueel zijn: een strafrechtelijk document *d.d.* 23 oktober 2018, een medisch attest van het overlijden van verzoeksters moeder en haar overlijdensakte.

In de eerdere beslissingen in verband met de vorige verzoeken om internationale bescherming die verzoekers indienden, werd reeds geoordeeld dat aan verzoekers' relaas geen geloof kan worden gehecht, hetgeen werd bevestigd door de Raad. Het strafrechtelijk document *d.d.* 23 oktober 2018 is niet van aard de geloofwaardigheid van het ongeloofwaardig bevonden asielaas te herstellen. Op zichzelf vermogen documenten dit immers niet. De Raad wijst er voorts op dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend. De kopie van de foto van het document gaat, tot op heden, ook niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar slechts van een vrije vertaling van verzoekers (stuk 3 bij het verzoekschrift), zodat de inhoud ervan niet kan worden nagegaan. Het komt, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geopperd, niet aan het commissariaat-generaal toe, ongeacht of er al dan niet een tolk Kirgizisch voorhanden is, om de door verzoekers neergelegde documenten, waaronder het strafrechtelijk document waar verzoeker een mondelinge toelichting bij gaf (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, p. 3), te laten voorzien van een vertaling. Artikel 48/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in het geval de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient, de door hem voorgelegde stukken, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld dienen te zijn van een vertaling in één van de drie landstalen of het Engels of dat de verzoeker minstens de relevante gegevens ervan nauwkeurig dient aan te duiden in de door hem voorgelegde stukken en toe te lichten in de in artikel 51/8 bedoelde verklaring, hetgeen *in casu* is gebeurd met het strafrechtelijk document. Op basis van de verklaringen van verzoeker kon het commissariaat-generaal vaststellen dat het aangehaalde document in het verlengde ligt van het eerste

asielrelaas waaraan geen geloof kan worden gehecht. Daar komt nog bij dat uit de informatie van het commissariaat-generaal, zoals gevoegd bij het dossier, genoegzaam en afdoende blijkt dat in Kirgizië een hoge graad van corruptie heerst, waardoor de objectieve bewijswaarde van dergelijk document, niettegenstaande het een stempel, dossiernummer alsook de naam van de opsteller bevat, verder gerelativeerd kan worden. Verzoekers weerleggen *in casu* niet dat het door hen voorgelegde document, gelet op de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat corruptie welig tiert en wat door hen overigens ook wordt beaamd in het verzoekschrift, onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit.

De overige door verzoekers neergelegde documenten, te weten kopies van het medisch attest van het overlijden van verzoeksters moeder, die op de Dienst Vreemdelingenzaken door de tolk werden vertaald, en een kopie van de overlijdensakte, verwijzen enkel naar de medische toestand en het overlijden van verzoeksters moeder, maar wijzigen op zich niets aan voorgaande vaststellingen.

2.3.3.4. Inzake de situatie van christenen in Kirgizië werd in arrest nr. 249 295 van 18 februari 2021 reeds het volgende gesteld:

“Daar waar verzoekende partijen verwijzen naar de algemene situatie in Kirgizië voor christenen, stellen dat “(h)et (...) een gekend fenomeen in KIRGIZIE (is) dat vele christenen vooral te maken hebben met vervolging door familieleden” en dat het streng religieus karakter van hun familie niet afdoende werd bevraagd door verwerende partij, benadrukt de Raad vooreerst dat, gelet op de informatie die blijkt uit de “COI Focus” betreffende “Kirgizië. Situatie christenen” van 5 juni 2020, verwerende partij terecht besluit dat er op heden in Kirgizië geen sprake is van systematische vervolging van christenen. Verzoekende partijen laten na objectieve informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande steunt niet (langer) correct is. Bijgevolg volstaat het loutere feit (bekeerd) christen te zijn in Kirgizië niet om te besluiten tot een nood aan een internationale bescherming, doch dringt een strikt individuele beoordeling van de voorgehouden problemen zich op. Gelet op wat voorafgaat, maken verzoekende partijen evenwel de door hen voorgehouden problemen met hun familie allerminst aannemelijk.”

In het thans voorliggende verzoekschrift beroepen verzoekers zich op artikels uit 2019 en 2017 (zie stukken 5 en 6) en dus op informatie, daterend van vóór de COI Focus “*Kirgizië. Situatie christenen van 5 juni 2020*”, waarvan de Raad aldus reeds oordeelde dat hieruit volgt dat er in Kirgizië geen sprake is van systematische vervolging van christenen.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort luidens artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de

commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.8. Waar verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS